

ויוולד את מתושלח ויתהלך זצור את האלהים
אזרי הולידו את מתושלח שלש מאות שנה ויוולד
בנים ובנות ויהי כל ימי זצור זמני ושנים שנה
ושלש מאות שנה ויתהלך זצור את האלהים
ואיננו כי לקח אתו אלהים ויזי

מתושלח שלש שבע ושנים שנה ומאת שנה ויוולד את
למך ויזי מתושלח אזרי הולידו את למך שנים
ושמונים שנה ושלש מאות שנה ויוולד בנים ובנות
ויהיו כל ימי מתושלח תשע ושנים שנה ותשע
מאות שנה וימת

ושנים שנה ומאת שנה ויוולד בן ויקרא את שמו
צוז לאמר זה יצאנו ממעצבו ומעצבו ידיו מן
האדמה אשר אררה יהוה ויזי למך אזרי הולידו
את צוז זמני ושנים שנה וזמני מאת שנה ויוולד
בנים ובנות ויהי כל ימי למך שבע ושנים שנה
ושלש מאות שנה וימת

צוז בן זמני מאות שנה ויוולד צוז את שם את זם
ואת יפת ויהי כי הזל האדם לרב על פני האדמה
ובנות ילדו להם ויראו בני האלהים את בנות האדם
כי טבת הנה ויקחו להם נשים מכל אשר בזרו
ויאמר יהוה לא ידון רוזי באדם לעולם בישגם הוא
בשר והיו ימיו מאה ועשרים שנה הצפלים היו
בארץ בימים ההם וגם אזרי כן אשר יבאו בני
האלהים אל בנות האדם וילדו להם המה הגברים
אשר מעולם אנשי השם

וירא יהוה כי רבה רעת האדם בארץ וכל יצר
מוזעבת לבו רק רע כל היום ויצאם יהוה כי עשה
את האדם בארץ ויתעצב אל לבו ויאמר יהוה אמורה
את האדם אשר בראתי מעל פני האדמה מאדם
עד בהמה עד רמש ועד עוף השמים כי צומתי כי
עשיתם וצוז מצא זין בעיני יהוה

אלה תולדות צוז צוז איש צדיק תמים היה בדרתו
את האלהים התהלך צוז ויוולד צוז שלש בנים
את שם את זם ואת יפת ותשזזת הארץ לפני
האלהים ותמלא הארץ זמס וירא אלהים את
הארץ והנה צעזעה כי העזזית כל בשר אדם
דרכו על הארץ ויאמר אלהים

לצוז קץ כל בשר בא לפני כי מלאה הארץ זמס
מפניהם והצני משזזתם את הארץ עשה לך תבואת
עצי גפר קנים תעשה את התבואת וכפרת ארצה
מבית ומזון בכפר וזה אשר תעשה אתה שלש
מאות אמה ארך התבואת זמשים אמה רחבה

כהן

ומתושלח ילד את למך ויקח לו למך שתי נשים
שם האזות עדה ושם השנית צלה ותלד עדה את
יבל הוא היה אבי יעב אהל ומקנה ושם אזי יובל
הוא היה אבי כל תפעל כנור ועוגב וצלה גם הוא
ילדה את תובל קין לניש כל זריש צוזשת וברזל
ואזות תובל קין נעמה ויאמר למך לנשי עדה
וצלה שמען קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש
הרגתי לפעמי וילד לו חברתי כי שבעת יקם קין
ולמך שבעים ושבעה וידע אדם עוד את אשתו
ותלד בן ותקרא את שמו שם כי שם לי אלהים
זרע אזר תזות הבל כי הרגו קין ולשת גם הוא ילד
בן ויקרא את שמו אנוש אז הוזל לקרא בשם
יהוה

ברא אלהים אדם בדמות אלהים עשה אתו זכר
ונקבה בראם ויברך אתם ויקרא את שם אדם
ביום הבראם ויזי אדם שלשים ומאת שנה ויוולד
בדמותו כצלמו ויקרא את שמו שם ויהיו ימי אדם
אזרי הולידו את שם שמונה מאת שנה ויוולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אדם אשר זי תשע מאות
שנה ושנים שנה וימת

שם זמני שנים ומאת שנה ויוולד אדם אנוש
ויזי שם אזרי הולידו את אנוש שבע שנים
ושמונה מאות שנה ויוולד בנים ובנות ויהיו כל
ימי שם שנים עשרה שנה ותשע מאות שנה
ויזי אנוש תשעים שנה

ויולד את קיץ ויזי אנוש אזרי הולידו את קיץ
זמני עשרה שנה ושמונה מאות שנה ויוולד בנים
ובנות ויהיו כל ימי אנוש זמני שנים ותשע מאות
שנה וימת

ויולד את מהללאל ויזי קיץ אזרי הולידו את
מהללאל ארבעים שנה ושמונה מאות שנה ויוולד
בנים ובנות ויהיו כל ימי קיץ עשר שנים ותשע
מאות שנה וימת

זמני שנים ושנים שנה ויוולד את ירד ויזי
מהללאל אזרי הולידו את ירד שלשים שנה
ושמונה מאות שנה ויוולד בנים ובנות ויהיו כל ימי
מהללאל זמני ושנים שנה ושמונה מאות שנה
ויזי ירד שנים ושנים שנה

ומאת שנה ויוולד את זצור ויזי ירד אזרי הולידו
את זצור שמונה מאות שנה ויוולד בנים ובנות ויהיו
כל ימי ירד שנים ושנים שנה ותשע מאות שנה
ויזי זצור זמני ושנים שנה

ויעלשם אמה קומתה צהר תעשה לתבה ואכל
אמה תכלנה מלמעלה ופתח התבה בצדה תשים
תזזתים שנים ושלשים תעשה ואני ה' צני מביא
את המבול מים על הארץ לשזזת כל בשר אשר
בו רוזז זזים מתזזת השמים כל אשר בארץ יזוע
והקמתי את בריתי אתך ובאת אכל התבה אתה
ובניך ואשתך ונשי בניך אתך ומכל הזוי מכל
בשר יענים מכל תביא אל התבה להזזית אתך
זכר ונקבה יהיו בהעוף למינהו ומן הבהמה למינה
מכל רמש האדמה למינהו יענים מכל יבא אליך
להזזית ואתה קוז כל מכל מאכל אשר יאכל
ואספת אליך והיה כל וכלם לאכלה ויעש נז
ככל אשר צוה אתו אלהים כן עשה ויאמר יהוה
לנז בא אתה וכל ביתך אל התבה כי אתך ראיתי
צדיק לפני בדור הזה מכל הבהמה הטורה
תקוז כל יענה יענה איש ואשתו ומן הבהמה
אשר לא טהרה הוא יענים איש ואשתו גם מעוף
השמים יענה יענה זכר ונקבה לזזית זרע על
פני כל הארץ כילמים עוד יענה אנכי מבטיר
על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה ומזזיתי את
כל היקום אשר עשיתי מעל פני האדמה ויעש
נז ככל אשר צוה יהוה ונז בן שש מאות שנה
והמבול היה מים על הארץ ויבא נז ובניו ואישתו
ונשי בניו אתו אל התבה מפני מי המבול בון
הבהמה הטורה ומן הבהמה אשר אינה טהרה
ומן העוף וכל אשר רמש על האדמה שנים שנים
באו אל נז אל התבה זכר ונקבה כאשר צוה
אלהים את נז והיה ליעבעת הימים ומי המבול היו
על הארץ בשנת שש מאות שנה לזי נז בזדש
השני בשבעה עשר יום לזדש ביום הזה נבקעו
כל מעינות תהום רבה וארבת השמים נפתחו והיו
הגשם על הארץ ארבעים יום וארבעים לילה
בעצם היום הזה בא נז ושם וזם ויפת נזי נז
ואישת נז ושלשית נשי בניו אתם אל התבה המה
וכל הזזיה למינה וכל הבהמה למינה וכל הרמש
הרמש על הארץ למינהו וכל העוף למינהו כל
צפור כל כנף ויבאו אל נז אל התבה יענים
יענים מכל הבשר אשר בו רוזז זזים והבאים
זכר ונקבה מכל בשר באו כאשר צוה אדני
אלהים ויסגר יהוה בעדו והי המבול ארבעים
יום על הארץ וירבו המים וישאו את התבה ותרם
מעל הארץ ויצרו המים וירבו מאד על הארץ

לוי

3

ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאזויו ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד כלמו יפדת אלהים ליפת וייעבך באהלי שם ויהי כנען עבד כלמו ויזוי זוז אזור המבול שלש מאות שנה וזמשים שנה ויהי כל ימי זוז תישע מאות שנה וזמשים שנה וימת

ואלה תולדות בני זוז שם זם ויפדת ויולדו להם בנים אזור המבול בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמז ובני יון אלישע ותרישיש כתים ודננים מאלה נפרדו איי הגוים בארצותם איש כלשנו למשפחותם בגויהם ובני זם כוש ומצרים ופוט וכנען ובני כוש סבא וזוילה וסבתה ורעמיה וסבתכא ובני רעמיה שבא ורדן וכוש ילד את נמרד הוא הזל להיות גבר בארץ הוא היה גבר ציד כלפי יהוה על כן יאמר כנמרד גבור ציד כלפי יהוה ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד וכלה בארץ שער מן הארץ ההוא יצא אשור ויבן את נינוה ואת רזבת עיר ואת כלוז ואת רסן בין נינוה ובין כלוז הוא העיר הגדלה ומצרים ילד את לוויים ואת ענמים ואת להבים ואת נפתוזים ואת פתרסים ואת כסלזים איש יצאו מישם פלשתיים ואדת כפתרים וכנען ילד את צידן בכרו

ואת זזת ואת היבסי ואת האמרי ואת הגר גשי ואת הזוי ואת הערקי ואת הסיני ואת הארודי ואת הצמרי ואת הזמתי ואזור נפצו משפחות הכנעני ויהי גבול הכנעני מצידן באכה גרה עד עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד לשע אלה בני זם למשפחותם כלשנותם בארצותם בגויהם ולישם ילד גם דוא אבי

כל בני עבר אזוי יפת הגדול בני שם עילם ואשור וארפכשד וכוז וארם ובני ארם עוץ וזול וגדר ומיש וארפכשד ילד את שילוז ושילוז ילד את עבר ולעבר ילד יעני בעים שם האזוד פלג כי בימיו נפלה הארץ ושם אזוי יקטן וקטן ילד את אלמודד ואת שלח ואת זיברמות ואת ירוז ואת הדורם ואת אוזל ואת דקלה ואת עובל ואת אבימאל ואת שילא ואת אופר ואת זוילה ואת יובב כל אלה בני יקטן ויהי מושבם ממישלא באכה ספרה הר הקדם אלה בני שם למשפחותם כלשנותם בארצותם בגויהם אלה משפחות בני זוז לתולדותם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אזור המבול

וירז יהוה את ריז הנזוז ויאמר יהוה אל כלב לא אסף לקלל עוד את האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא אסף עוד להכות את כל זוי כאשר עשיתי עד כל ימי הארץ זרע וקציר וקר וזם וקיץ וזרף ויום ולילה לא ישבתו ויברך אלהים את זוז ואת בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את הארץ ומוראכם וזתכם יהיה על כל זזית הארץ ועל כל עוף השמים בכל איש תרמיש האדמה ובכל דגי הים בידכם נדננו כל רמיש אשר הוא זוי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את כל אך בשר בנפשו דמו לא תאכלו ואך את דבוכם לנפשותיכם אדרש מיד כל זזיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אזוי אדרש את נפש האדם יפך דם האדם באדם דמו יפך כי בצלם אלהים עשה את האדם ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו בה 5 ויאמר

אלהים אל זוז ואל בניו אתו לאמר ואני הנני מקים את בריתי אתכם ואת זרעכם אזריכם ואת כל נפש הזזיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל זזית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל זזית הארץ והקמתי את בריתי אתכם ולא יכרת כל בשר עוד ממי המבול ולא יהיה עוד מבול לנפשות הארץ ויאמר אלהים זאת אות הברית אשר אני נתן ביני וביניכם ובין כל נפש זזיה אשר אתכם לדורת עולם את קשתי נתתי בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ והיה בענני ענן על הארץ ונראתה הקשת בענן וזכרתי את בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל נפש זזיה בכל בשר ולא יהיה עוד המים למבול לנפשות כל בשר והיתה הקשת בענן וראיתיה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל נפש זזיה בכל בשר אשר על הארץ ויאמר אלהים אל זוז זאת אות הברית אשר הקמתי ביני ובין כל בשר אשר על הארץ

6 ויהי בני זוז היצאים מן התבה שם וזם ויפדת וזם הוא אבי כנען שלישיה אלה בני זוז ומאלה נפצה כל הארץ ויזל זוז איש האדמה וישע כרם וישע מן היין וישכר ויתגל בתוך אהלה וירא זם אבי כנען את ערות אביו ויגד לישני אזוי בזוין ויקוז שם ויפת את השכולה וישעמו על שכם שניהם וילכו אזרנית ויכסו את ערוות אביהם ופניהם אזרנית וערות אביהם לאראו ויקץ זוז מיינו וידע את אשר עשה לו בנו הקטן

ויהי כל הארץ שפה אחת ודברים אחדים ויהי
בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שניער וישבו
שם ויאמרו איש אל רעהו הבה נבנה לבנים
ונערפה לערפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר
היה להם לחומר ויאמרו הבה נבנה לנו עיר ומגדל
וראשנו בשמים ונעשה לנו שם פן נפויץ על פני
כל הארץ וירד יהוה לראות את העיר ואת המגדל
אשר בנו בני האדם ויאמר יהוה הן עם אחד
ושפה אחת לכלם וזה הזלזלם לעשות ועתה לא
יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות הבה נרדה
ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת
רעהו ויפץ יהוה אתם משם על פני כל הארץ
ויחללו לבנת העיר על כן קרא שמה בבבל כי
שם בבל יהוה שפת כל הארץ ומשם הפיצם
יהוה על פני כל הארץ

אלה תולדת שם שם בן מאת שנה ויולד את
ארפכשד שנים אחזר המבול ויזי שם אחזר
הולידו את ארפכשד זמשי מאות שנה ויולד בנים
ובנות וארפכשד זי זמשי
ושלשים שנה ויולד את שילז ויזי ארפכשד
אחזר הולידו את שילז שלש שנים וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות
זי שלשים שנה ויולד את עבר ויזי שילז אחזר
הולידו את עבר שלש שנים וארבע מאות שנה
ויולד בנים ובנות
ארבע ושלשים שנה ויולד את פלג ויזי עבר
אחזר הולידו את פלג שלשים שנה וארבע מאות
שנה ויולד בנים ובנות
פלג שלשים שנה ויולד את רעו ויזי פלג אחזר הולידו
את רעו תשע שנים ובנות שנה ויולד בנים
ובנות
ויזי רעו שנים שנים ושלשים
שנה ויולד את שרו ויזי רעו אחזר הולידו
את שרו שבע שנים ובנות שנה ויולד בנים
ובנות
ויזי שרו שלשים שנה
ויולד את נזור ויזי שרו אחזר הולידו את נזור
מאתים שנה ויולד בנים ובנות
נזור תשע ועשרים שנה ויולד את תרו ויזי נזור
אחזר הולידו את תרו תשע עשרה שנה ובנות
שנה ויולד בנים ובנות
ויזי
תרו שבעים שנה ויולד את אברם את נזור
ואת הרן ואלה תולדת תרו תרו הוליד את
אברם את נזור ואת הרן והרן הוליד את לוט

מ

וימת הרן על פני תרוז אביו בארץ מולדתו באור
כשדים ויקוז אברם ונזור להם נשים שם אשת
אברם שרי ושם אשת נזור מלכה בת הרן אבי
מלכה ואבי יסכה ותהי שרי עקרה אין לה וכל
ויקוז תרוז את אברם בנו ואת לוט בן הרן בן
בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו ויצאו אתם
מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד זרן
וישבו שם ויהי ימי תרוז זמשי שנים ומאתים
שנה וימת תרוז בזרן

ויאמר יהוה אל אברם כך מאריך וממולדתך
ומבית אבך אל הארץ אשר אראך ואעשה לך
גדול ואברךך ואגדלה שמך והיה ברכה ואברכה
מברכך ומקלךך אאר ונברךך בך כל משפוחת
האדמה ויך אברם כאשר דבר אליו יהוה ויך
אתו לוט ואברם בן זמשי שנים ושלשים שנה
בצאתו מזרן ויקוז אברם את שרי אשתו ואת
לוט בן אחיו ואת כל רכושם אשר רכשו ואת
הנפש אשר עשו בזרן ויצאו ללכת ארצה כנען
ויבאו ארצה כנען ויעבר אברם בארץ עד מקום
שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ וירא יהוה
אל אברם ויאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת ויבן
שם מזבח ליהוה הנראה אליו ויעתק משם ההרה
מקדם לבית אל ויש אלהה בית אל מים ודעי
מקדם ויבן שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה
ויסע אברם הלך ונסוע הנגבה

ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם
כי כבד הרעב בארץ ויהי כאשר הקריב לבוא
מצרימה ויאמר אל שרי אשתו הנה לא ידעתי כי
אשה יפת מראה את והיה כי יראו אתך המצרים
ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יזי אמרי לא
אזיתי את למען ייטב לי בעבורך וזייתה נפשי
בכלך ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים
את האשה כי יפה הוא מאד ויראו אתה שרי
פרעה ויהללו אתה אל פרעה ותקוז האשה בית
פרעה ולאברם היטיב בעבורה ויהי לו צאן
ובקר וחמרים ועבדים ושפוזת ואתצת וגמלים
ויצג יהוה את פרעה נצעים גדלים ואת ביתו על
דבר שרי אשת אברם ויקרא פרעה לאברם
ויאמר מה זאת עשית לי למה לא הגדת לי כי
אשתך הוא למה אמרת אזיתי הוא ואקוז אתה לי
לאשה ועתה הנה אשתך קוז וכך ויצו עליו פרעה
אנשים וישלחו אתו ואת אשתו ואת כל אשר לו